

- 6 -

PROPOSTA D'ACORD

Assumpte

Aprovació inicial de l'Ordenança municipal reguladora del procediment de verificació d'habitatges buits

Relació de fets

1. El govern de l'Ajuntament de Vilassar de Dalt precisa d'una Ordenança municipal reguladora del procediment de verificació d'habitatges buits.
2. Vist l'informe de secretaria.

Fonaments de dret

1. Llei 30/1992 de Règim Jurídic i procediment administratiu comú
2. Arts. 22.2.d, 47 i 49 de la Llei 7/1985 de Bases de Règim Local
3. Art. 178 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya
4. Art. 63 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis de les entitats locals
5. Arts. 38 i ss de la Llei 18/2007 del dret d'accés a l'habitatge de Catalunya

Proposta d'acord

1. Aprovar inicialment l'Ordenança municipal reguladora del procediment de verificació d'habitatges buits.
2. Sotmetre a informació pública i audiència, per un termini mínim de trenta dies, mitjançant anunci publicat en el *Butlletí Oficial de la Província*, en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, en un dels mitjans de comunicació escrita diària i en el taulell d'anuncis de la Corporació, perquè es pugui examinar l'expedient i formular les reclamacions i suggeriments que estimin pertinents. De no presentar-se reclamacions o suggeriments en l'esmentat termini, es considerarà aprovat definitivament sense necessitat d'acord exprés pel Ple.
3. Facultar a l'alcalde per a subscriure i firmar tota classe de documents relacionats amb aquest assumpte.

Vilassar de Dalt, 18 de març de 2016.

El regidor,

ORDENANÇA MUNICIPAL REGULADORA DEL PROCEDIMENT SOBRE VERIFICACIÓ D'HABITATGES BUITS

PREÀMBUL

La voluntat municipal és incidir de forma clara en la funció social de l'habitatge en les situacions en què no s'acompleix.

L'ordenança s'atén a la regulació que fa la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge i concreta el que es fa en cada fase que estableix la normativa, fixant uns criteris per el programa d'inspeccions que regirà l'actuació municipal, amb la voluntat de mobilitzar l'habitatge buit en funció de la demanda existent.

L'ordenança s'estructura en un títol preliminar, tres títols més, dues disposicions finals i un annex.

El títol preliminar estableix disposicions generals: defineix l'objecte i la finalitat de l'ordenança, així com alguns dels conceptes a tenir en compte en la seva aplicació.

El títol primer s'ocupa de les actuacions prèvies, les fases de detecció i comprovació que regula la Llei del dret de l'habitatge, que són aquelles en què l'Ajuntament de Vilassar de Dalt té coneixement d'indicis que un habitatge està buit i realitza comprovacions. També fa referència al programa d'inspecció d'habitatges buits que fixarà els criteris de les inspeccions.

El títol segon regula el procediment per a la declaració d'ús anòmal de l'habitatge com a habitatge buit per tractar-se d'un habitatge que roman desocupat permanentment, sense causa justificada, per un termini de més de dos anys, des de la seva incoació fins a la imposició de multes coercitives.

El títol tercer regula el supòsit d'habitatges que es detecten com a buits per un termini de temps inferior a 2 anys.

Seguidament la disposició final primera fixa l'entrada en vigor de l'ordenança i la disposició final segona fixa que la modificació de normes de rang superior tindrà els efectes pertinents sobre els preceptes d'aquesta ordenança sense necessitat de reforma expressa.

Per últim, s'acompanya com a annex el model d'acta que aixecarà l'inspector que tingui atribuïdes les tasques d'inspecció d'habitatges buits.

TÍTOL PRELIMINAR. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1.- Objecte.

La present ordenança té per objecte regular la tramitació comuna a tots els expedients de verificació d'ús anòmal de l'habitatge en cas d'habitatge buit. En tot allò que no sigui objecte de la regulació específica d'aquesta ordenança, el procediment es regirà per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, el Pla per al dret a l'habitatge i la normativa vigent de règim local.

Article 2.- Finalitat.

La finalitat de l'ordenança és detectar l'existència d'habitatge buit i aconseguir la seva mobilització al mercat per part de la propietat o titular d'un dret real

permanentment, per un termini de més de dos anys.

Són causes justificades de desocupació permanent, entre d'altres:

- 1.- El trasllat per raons laborals.
- 2.- El canvi de domicili per una situació de dependència,
- 3.- El fet que la propietat de l'habitatge sigui objecte d'un litigi judicial pendent de resolució.

Article 5.- Subjecte de l'obligació.

El responsable de donar compliment a l'obligació d'ocupació de l'habitatge buit és la propietat o el titular d'un dret real d'atribució del dret d'ús sobre l'immoble.

TÍTOL PRIMER. ACTUACIONS PRÈVIES

Article 6.- Programa d'inspecció d'habitatges buits.

D'acord amb les necessitats de mobilització d'habitatge que hi hagi a Vilassar de Dalt, caldrà elaborar un programa d'inspecció d'habitatges buits. L'aprovarà el regidor competent i se'n s donarà compte al Ple Municipal. Aquest programa establirà les àrees on es realitzaran les inspeccions i s'incoaran els expedients.

Inicialment, el programa haurà de preveure la inspecció d'habitatges dins de les àrees a les que es van adjudicar ajuts convocats per la Llei 2/2004, de 4 de juny, de millora de barris, àrees urbanes i viles que requereixen una atenció especial, desenvolupada pel Decret 369/2004, de 7 de setembre, i prioritzarà les comunitats amb problemes de convivència a causa de la desocupació d'habitatges. Aquests problemes de convivència s'hauran d'acreditar mitjançant informe del Servei d'Habitatge.

Els criteris que regiran el programa d'inspecció d'habitatges, a part dels que s'han exposat, seran:

- 1.- Edificis que hagin estat objecte d'un expedient per patologies i/o deficiències que donen lloc a problemes de seguretat.
- 2.- Edificis que hagin estat objecte d'un expedient per problemes de salubritat.
- 3.- Edificis amb problemes de convivència.
- 4.- Edificis amb problemes d'ornat.

El programa d'inspecció tindrà vigència anual.

Article 7.- Detecció.

La fase de detecció és aquella en què l'Ajuntament de Vilassar de Dalt té coneixement d'indis de un habitatge està buit.

En la detecció de la desocupació es tindran en compte especialment aquestes circumstàncies:

- a) Les declaracions o els actes propis del titular o la titular de l'habitatge o de l'immoble.

b) Les declaracions i les comprovacions del personal al servei de les administracions públiques que té atribuïdes les funcions d'inspecció en aquesta matèria i dels agents de l'autoritat en general.

c) La negativa injustificada del titular o la titular de l'habitatge o de l'immoble a facilitar les comprovacions de l'Administració, si no hi ha cap causa versemblant que la fonamenti i si, a més, consten altres indicis de manca d'ocupació.

d) Els anuncis publicitaris.

Un cop detectat un habitatge buit es traslladarà aquesta informació, per part del departament que sigui coneixedor, al Servei competent per tal que procedeixi a verificar si es tracta d'un habitatge buit.

Article 8.- Sol·licitud Informació.

Un cop detectada la utilització o situació anòmala, a efectes de comprovació, d'una manera justificada i aplicant criteris de ponderació en l'elecció del mitjà probatori, es pot sol·licitar informació relativa a:

a) Les dades del padró d'habitants i d'altres registres públics de residents o ocupants.

b) Els consums anormals d'aigua.

c) Les dades sobre la taxa de residus.

També es comprovarà la propietat de l'habitatge i es sol·licitarà nota simple al Registre de la Propietat.

Article 9.- Comprovació per la Policia Municipal.

La Policia Municipal procedirà a comprovar si l'habitatge està ocupat o no i en re-metrà acta al Servei competent.

Si l'acta policial constata que l'habitatge està desocupat, es procedirà a obrir expedient administratiu per tal de verificar l'ús anòmal de l'habitatge i declarar aquesta situació.

Article 10.- Inspecció.

Un cop finalitzada aquesta part, es realitzarà una inspecció per part de l'inspector, que tindrà condició d'agent de l'autoritat, de forma que els fets que es recullin en l'acta d'inspecció gaudiran de presumpció de certesa a efectes probatoris.

La inspecció es realitzarà mitjançant presència de l'inspector in situ que durà a terme una comprovació ocular de l'habitatge i de l'entorn i aixecarà acta descriptiva dels fets, d'acord amb el model que s'inclou a l'annex d'aquesta ordenança. A part de la descripció dels fets i circumstàncies observats hi constaran les manifestacions dels veïns, així com qualsevol altra dada que estimi rellevant.

Sempre que sigui possible es requerirà la presència de la propietat per tal de realitzar la inspecció de l'interior de l'habitatge.

Altrament, en cas que sigui necessari per verificar si l'habitatge està ocupat o no, també es farà un seguiment policial en dies i hores diferents i se n'aixecarà l'acta corresponent.

L'acta d'inspecció es completarà amb un informe que contindrà totes les dades recollides en la fase de detecció i de comprovació pels diferents departaments municipals que hagin intervingut en la comprovació d'habitatge desocupat.

Aquest informe ha de concloure si l'habitatge, d'acord amb la informació constataada, està desocupat o no i donarà lloc a l'obertura d'expedient de verificació d'habitatge buit.

TÍTOL SEGON. EXPEDIENT DE DECLARACIÓ DE SITUACIÓ ANÒMALA D'HABITATGE BUIT

Article 11.- Incoació i instrucció.

En cas que l'informe emès conclougui que l'habitatge està desocupat per més de dos anys o no es pugui determinar el termini de desocupació, s'incoarà expedient per determinar si hi ha una desocupació permanent per un termini de més de dos anys sense causa justificada i, en cas afirmatiu, declarar aquesta circumstància.

Els expedients s'obriran d'ofici, a instància de part o mitjançant l'acció pública regulada a la llei.

Un cop oberts els expedients, es tramitaran per ordre d'incoació, excepte que necessitats de mobilització d'habitatges obliguin a prioritzar-ne alguns de determinats.

La resolució que incoarà l'expedient traslladarà l'informe emès per l'inspector municipal i donarà un termini d'audiència de 15 dies a l'interessat per formular alegacions, aportar documentació i proposar les proves que consideri adients.

El procediment s'instruirà amb la ratificació de l'informe d'inspecció i la pràctica de les proves que hagin estat proposades per l'interessat i admeses.

Article 12.- Resolució.

Transcorregut el termini indicat, si no es realitzen al·legacions o queda acreditat que es dona el supòsit de desocupació permanent per un període de més de dos anys sense causa justificada, es declararà la situació de desocupació permanent, es procedirà, en el seu cas, a liquidar la taxa d'inspecció d'acord amb el que pugui establir l'ordenança fiscal corresponent, i es requerirà, en forma d'ordre d'execució, l'adopció de mesures efectives per a la mobilització de l'habitatge amb advertiment de la possibilitat d'imposició de multes coercitives.

Aquestes mesures s'hauran d'adoptar en un termini que serà de 15 dies a un mes, segons estableixi el requeriment, i caldrà que s'aporti a l'expedient l'acreditació del seu compliment.

Article 13.- Multes coercitives.

Un cop realitzat el requeriment sense que l'interessat procedeixi a acreditar a l'expedient el seu compliment, es procedirà a la imposició de multes coercitives.

El nombre màxim de multes coercitives és de tres. L'import de la primera serà de 3.000 €, el de la segona serà de 6.000 €, i el de la tercera serà de 9.000 €.

TÍTOL TERCER. MESURES DE FOMENT DE L'OCUPACIÓ

Article 14.- Desocupació permanent per un termini de menys de dos anys.

En el supòsit de detectar una desocupació permanent inferior a dos anys, l'Ajuntament informarà al propietari del temps que li consta que l'habitatge és buit i les mesures de foment per a la seva ocupació, de l'obligació d'ocupació de l'habitatge, així com del seguiment que es farà per comprovar l'ocupació efectiva un cop transcorregut el termini de més de dos anys.

Altrament també se l'informarà que en qualsevol moment pot acreditar davant l'Ajuntament l'ocupació de l'habitatge.

DISPOSICIONS FINALS

Ajuntament de Vilassar de Dalt
ESBORRANY

Primera.- Entrada en vigor.

La present ordenança entrarà en vigor l'endemà de la data de publicació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona del seu text íntegre.

Segona.- Adaptació.

Com és preceptiu, la modificació de normes de rang superior tindrà els efectes pertinents sobre els preceptes d'aquesta ordenança, sense necessitat de reforma expressa.

— 8 —

PROPOSTA D'ACORD

Assumpte

Resolució del recurs de reposició interposat contra l'acord de Ple de 28 de gener de 2016 sobre l'encàrrec de gestió del servei de recollida i transport de residus sòlids urbans a l'empresa municipal VISERMA SLU.

Relació de fets

- 1- En data 28 de desembre de 2016 s'aprova l'encàrrec de gestió del servei de recollida i transport de residus sòlids urbans a l'empresa municipal VISERMA SLU.
- 2- En data 25 de febrer de 2016 entra per registre, amb número 981, impugnació del senyor Joan Alfons Cusidó respecte l'aprovació inicial abans esmentada.
- 3- Vist l'informe de secretaria de data 18 de març de 2016 i l'informe d'intervenció.

Fonaments jurídics

- 1- Els articles 110 i ss de la Llei 30/1992 de Règim Jurídic i Procediment Administratiu Comú (LRJPAC)
- 2- Article 155 i ss del Reglament d'Obres Activitats i Serveis dels ens locals de Catalunya (Decret 179/1995).
- 3- Arts. 85 i ss i Disp. Ad. 9a de la Llei 7/1985 de bases de règim local.

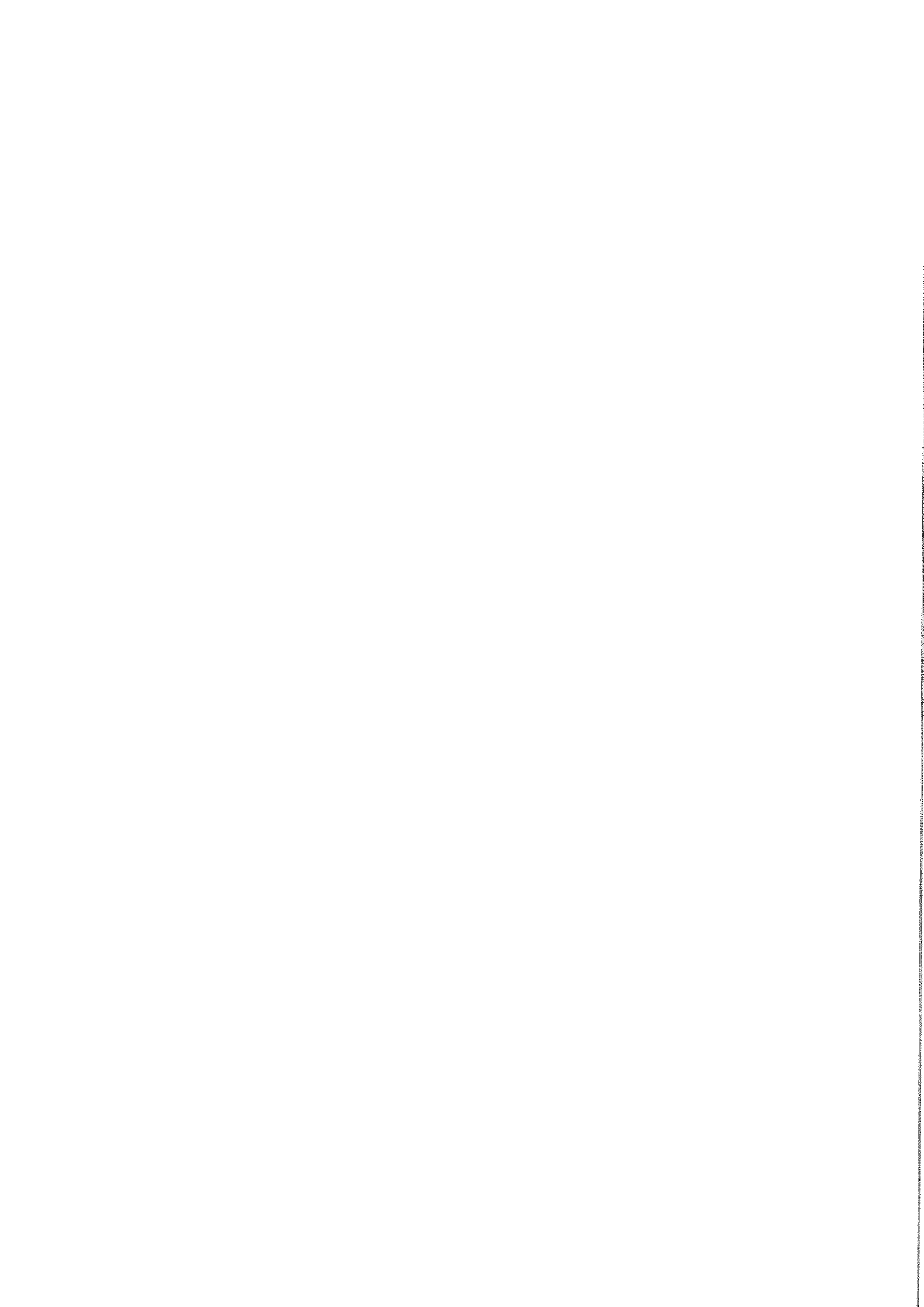
Proposta d'acord

- 1- Desestimar el recurs de reposició i la sol·licitud de suspensió de l'acord presentades pel senyor Joan Alfons Cusidó en base a l'informe de secretaria i l'informe d'intervenció.
- 2- El regidor interessat tindrà un termini de dos mesos a comptar des del dia de la presa de l'acord per interposar recurs contenciós administratiu davant del jutjats del contenciós administratiu de Barcelona.

Vilassar de Dalt, 18 de març de 2016

L'alcalde,

Xavier Godàs Pérez

INFORME D'INTERVENCIÓ 015/2016

Assumpte

Recurs de reposició contra l'acord Plenari de data 28 de gener de 2016 el qual encarrega la gestió del Servei públic de recollida i transport de residus sòlids urbans a la societat municipal Viserma SLU.

Relació de fets i fonaments de dret.

1. Per acord del Ple de l'Ajuntament del 28 de gener de 2016 es va aprovar l'encàrrec a l'empresa municipal Viserma SLU del servei públic de recollida i transport dels residus sòlids urbans.
2. En data 25/02/2016 el Sr. Joan Alfons Cusidó Macià, en nom i representació del grup municipal de CIU, amb registre d'entrada E2016000981, presenta un recurs de reposició contra l'acord del Plenari d'anterior referència, el qual es concreta en diversos aspectes que es responen a continuació.
 - 2.1. **Punt 1.** En primer punt, el Sr. Cusidó posa de manifest que l'estat econòmic de l'Ajuntament i els seus ens dependents, fa que tots ells es trobin subjectes al règim de tutela financera per par de la Direcció General de Política Financera, Assegurances i Tresor, que es preveu un servei deficitari, per la qual cosa vulnera la Disposició Addicional 9a i l'art. 86, de la Llei de Bases de Règim Local.

En referència a la subjecció al Règim de Tutela financera cal tenir present que el Text consolidat de l'articulat i dels annexos de l'Ordre ECF/138/2007, de 27 d'abril, sobre procediments en matèria de tutela financera dels ens locals, en el seu art. 2n. Determina l'àmbit objectiu de la tutela financera, així les operacions subjectes als procediments previstos en aquesta Ordre són:

- a) Les operacions de crèdit, incloent-hi les modificacions de les condicions contractuals i la conversió o substitució total o parcial d'operacions preexistents.
- b) Els avals de les operacions de crèdit esmentades en l'article 2.1.a).
- c) Els instruments o productes financers derivats concertats per a la cobertura i gestió del risc de tipus d'interès i de tipus de canvi.
- d) Les adquisicions de valors mobiliaris a títol onerós.
- e) Les alienacions de valors mobiliaris. El gravamen de valors mobiliaris resta subjecte al mateix procediment que l'alienació.

Les operacions de crèdit, previstes a l'article 2.1.a), es poden instrumentar en les modalitats de:

- a) Préstec.
- b) Pòlissa de crèdit.
- c) Emprèstit.
- d) Qualsevol altra instrumentació que comporti l'assumpció d'un passiu financer.

Per tota això anterior l'encomana de gestió, a l'empresa municipal, del Servei de recollida i transport dels residus urbans, no és un procediment subjecte als procediments de tutela financera.

2.2. En relació a les referències que efectua el Sr. regidor en els **Punt 1r. i Punt 7è.**, relatives a la sostenibilitat financera del Servei de recollida i transport dels residus urbans, en l'escrit es posen de manifest tota una sèrie d'indicadors de solvència de l'Ajuntament, com són l'Estalvi net, l'estalvi corrent o la ràtio legal d'endeutament en termes consolidats, malgrat aquestes xifres que ens relaciona el Sr. Cusidó, aquesta Intervenció reitera tot allò que ja va posar de manifest a l'informe 154/2015 de 22 de desembre i en l'informe 4/2016 en els que es valorava la sostenibilitat financera de la prestació del servei públic per l'entitat local, de conformitat amb el que preveu la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera els quals formaven parts dels expedients de referència i que el regidor va poder consultar.

La recollida de residus està conceptualment legalment com un servei essencial reservat a les entitats locals i fins i tot com un servei mínim obligatori de tot municipi. Aquesta consideració no fa més que reflectir una necessitat social àmpliament sentida, que tot Ajuntament ha d'atendre per tal d'assegurar la salubritat de la seva població.

La última contractació concedint el servei a una empresa externa, data de desembre de 2002. La durada del contracte era de 10 anys, prorrogable 5 anys més, any rere any. Durant aquest temps, no s'ha modificat la prestació del servei tot i els diversos canvis que ha anat patint la població, tant a nivell demogràfic, econòmic, com urbanístic; caldria sumar-hi també a aquest canvis, el creixement de la sensibilització ciutadana en termes de reciclatge. Tots aquest canvis fan que hom es replantegi el servei en termes d'optimització, eficàcia, flexibilitat, salubritat i qualitat.

Tots aquests factors posen en evidència la necessitat d'establir un servei públic municipal de recollida de residus, amb capacitat per treballar transversalment amb altres àrees de l'Ajuntament, que garanteixin el manteniment de l'espai i la salubritat pública, tant al nucli urbà com als entorns més propers.

En aquest punt, cal plantejar-se també l'oportunitat i la necessitat d'escollir el règim de gestió directa per a la prestació d'aquest servei. Des d'un punt de vista social, i sense menystenir les consideracions econòmiques que després es faran, és evident la conveniència de la gestió directa, perquè la recollida de residus ha d'estar perfectament coordinada i controlada pel mateix Ajuntament, donades les implicacions sanitàries i de bon funcionament de la vida comunitària que aquesta activitat té.

La gestió directa del servei, permet a més, la planificació i la realització d'aquelles modificacions del servei en funció dels resultats obtinguts amb molta més facilitat i rapidesa. També permet ser més resolutiu amb totes aquelles situacions problemàtiques derivades de la gestió dels residus municipals, ja que el circuit generat des del moment de la queixa o incidència a la seva resolució, es gestiona íntegrament dins el grup municipal.

S'opta per efectuar la gestió directe mitjançant la societat municipal de capital íntegrament local, Viserma Serveis i Manteniments SLU, dins del marc conceptual més ampli, doncs s'ha de convertir en el nucli de gestió dels serveis públics de competència local, tal i com les obres en via pública, i d'altres serveis en els propers anys, que tenen molts punts en comú i s'estableixen clares sinèrgies. Tanmateix el propi

funcionament i naturalesa de VISERMA, permet una flexibilitat i un major control, que han de garantir una major sostenibilitat i eficiència en la prestació del Servei.

La gestió ha de permetre i garantir la millora de la qualitat del citat servei i ha de tenir reflex, amb estalvi econòmic tant per l'Ajuntament com pels usuaris del servei.

De conformitat amb l'article 86 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, l'entitat local podrà prestar el servei de recollida de residus, sempre que es garanteixi el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària i de sostenibilitat financera.

La iniciativa pública per al desenvolupament d'activitats econòmiques no ha de generar riscos per a la sostenibilitat financera del conjunt de la hisenda municipal.

S'entén per estabilitat pressupostària de les administracions públiques la situació d'equilibri o superàvit estructural, i per sostenibilitat financera la capacitat per a finançar compromisos de despesa presents i futurs dins dels límits de dèficit, deute públic i morositat de deute comercial, conforme amb el que estableixen els articles 3 i 4 en la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, la normativa sobre morositat i en la normativa europea.

D'acord amb l'anàlisi de mercat es considera la proposta de gestió del servei públic garanteix el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària i de sostenibilitat financera, atès que la prestació directe permet una flexibilitat i un major control, que han de garantir una major sostenibilitat i eficiència en la prestació del Servei.

Així mateix al prestar-se addicionalment per la societat municipal, aquesta pot modular el benefici industrial i les despeses generals que repercuteix al cost del servei, sempre inferior al 19% que aplicaria una empresa externa

Finalment amb aquesta fórmula de prestació del servei directe, però a través de la seva societat mercantil, l'Ajuntament s'estalvia l'IVA que suportaria en cas que el servei fos prestat per una empresa externa. L'article 7.8 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, disposa que:

(...)

No estan subjectes a l'Impost els serveis prestats en virtut d'encàrrecs de gestió pels ens, organismes i entitats del sector públic que tinguin, de conformitat amb el que estableixen els articles 4.1.n) i 24.6 del Text refós de la Llei de Contractes del sector Públic, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, la condició de mitjà propi instrumental i servei tècnic de l'Administració Pública encomanant i dels poders adjudicadors que en depenen.

Així mateix, no estan subjectes a l'Impost els serveis prestats per qualssevol ens, organismes o entitats del sector públic, en els termes a què es refereix l'article 3.1 del Text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, a favor de les Administracions Públiques de la qual depenguin o d'una altra íntegrament dependent d'aquestes, quan aquestes administracions públiques ostenten la titularitat íntegra dels mateixos.

(...)

La repercussió econòmica i financera de la modificació de la forma de gestió del servei públic del Servei de recollida d'escombraries resulta assumible per l'Ajuntament.

- 2.3. **Punt 8è.** En aquest punt el Sr. Regidor posa de manifest les pèrdues sofertes per la societat municipal i la davallada del seu patrimoni per sota de la meitat del capital social, fets que evidencien la no viabilitat econòmica del servei. En aquest punt, atès l'evident confusió que es desprèn de l'escrit del regidor, és convenient recordar de forma breu l'origen i els fets succeïts que van propiciar la declaració de concurs de la societat, concurs que a dia d'avui ja està superat.

La Societat municipal va incórrer en pèrdues significatives des del 2010 com a conseqüència de la davallada de les vendes i el deteriorament dels seus marges d'exploració.

Considerant la davallada de les vendes, la situació patrimonial negativa existent durant 2011, i que la carència amb l'entitat Caixa Laietana (entitat financera de la promoció de Can Manyer) finalitzava el 18 de desembre de 2011, la Societat a finals de 2011 es va trobar en situació d'insolvència concursal en no poder atendre les seves obligacions exigibles de forma regular. En conseqüència, el 27 de desembre de 2011 va presentar sol·licitud inicial de concurs voluntari de creditors davant del Jutjat Mercantil núm. 1 de Barcelona, essent declarada en concurs amb data 19 de gener de 2012.

En data 15 de gener de 2013 el Jutjat Mercantil núm. 1 de Barcelona va aprovar la proposta de conveni (concurs 917/2011- Secció B), als efectes establerts en els articles 132 a 136 de la Llei Concursal, presentada per VISERMA en la Junta celebrada el 19 de desembre de 2012, sense que es plantegés cap oposició. En data 6 de març de 2013 va guanyar ferma la sentència del Jutjat.

Al 31 de desembre de 2014 el patrimoni net de la Societat és negatiu per import de 3.254.591,63 euros (negatiu per import de 3.102.884,61 euros al 31 de desembre de 2013) degut principalment al registre del deteriorament de les existències i de l'immobilitzat material per imports de 2.132.122,64 euros i 130.355,81 euros, respectivament, en l'exercici 2011 com a conseqüència de la davallada registrada en els preus del sector immobiliari, i a l'expedient de regulació d'ocupació registrat en 2012 per import de 202.787,90 euros.

Les provisions per deteriorament de les existències i de l'immobilitzat material per import de 2.132.122,64 euros i 130.355,81 euros registrades al 31 de desembre de 2014 i 2013, d'acord amb el Reial Decret Llei 10/2008, de 12 de desembre "por el que se adoptan medidas financieras para la mejora de la liquidez de las pequeñas y medianas empresas", per evitar que les empreses incorrin en causa legal de reducció de capital, i en el seu cas, de dissolució a causa de les pèrdues, computen com a fons propis mercantils.

Considerant aquests imports, i el préstec participatiu atorgat en data 22 d'abril de 2013 per l'Ajuntament de Vilassar de Dalt per import de 2.753.843,77 euros, el fons propis als efectes mercantils de VISERMA totalitzen un import positiu de 1.761.730,59 i 1.908.829,00 euros al 31 de desembre de 2014 i 2013, respectivament.

Així, els Administradors van formular els comptes anuals de 2014 d'acord amb el principi d'empresa en funcionament i entenen que existeixen els següents factors mitigants sobre el dubte de la continuïtat de la Societat:

- El Soci Únic va aprovar en data 22 d'abril de 2013 la conversió del crèdit concursal subordinat que ostenta amb la Societat així com altres aportacions fetes durant el concurs de creditors per un import total de 2.753.843,77 euros, en un préstec participatiu per tal de restablir la seva situació patrimonial al 31 de desembre de 2014 i 2013. Els préstecs participatius es consideren patrimoni comptable als efectes de reducció del capital i liquidació de societats previstes a la legislació mercantil.
- La Societat està en procés de re negociació dels seus deutes bancaris amb diverses entitats financeres. Els Administradors de la Societat esperen finalitzar amb èxit les negociacions durant 2015, com per exemple més significatiu, la dació en pagament concertada amb Bankia.
- L'aplicació de les mesures contemplades en el Pla de Viabilitat i l'aprovació del conveni amb els creditors en la Junta celebrada el 19 de desembre de 2012, sense que es plantegés cap oposició, i que va ser aprovat pel Jutjat Mercantil nº 1 de Barcelona el 15 de gener de 2013 (notificada el 23 de gener de 2013), permetran garantir de forma raonable la viabilitat econòmica -financera de la Societat de forma que aquesta podrà atendre les seves necessitats de finançament obtenint en el seu conjunt fluxos de caixa positius junt amb l'aplicació d'un seguit de mesures per racionalitzar l'estructura de costos que li permetran atendre el pla de pagament de passius concursals i fer front amb normalitat els pagaments corrents.

A banda de tot l'anterior, també és important destacar que el dèficit del Servei que indica el Sr. Regidor, del 45,53% segons l'estudi econòmic que formava part de l'expedient d'aprovació de les Ordenances fiscals per a 2016, NO és del Servei de recollida i transport de residus sòlids urbans, sinó del Servei conjunt de recollida, transport i eliminació, i dóna aquests dèficit una vegada s'han repercutit els costos indirectes. És només una part d'aquest conjunt que s'ha encomanat a la societat municipal, és a dir, la part de recollida i transport, que venia fent fins a la data una empresa externa i no era ni és un servei deficitari. No és objecte d'aquest informe doncs, entrar a determinar els motius pels quals el servei de tractament i eliminació del residus urbans és deficitari.

A banda de tot això anterior tampoc es pot obviar que precisament el pressupost vigent de l'Ajuntament contempla la partida *2016-03-16210-4490006 Transferència residus sòlids urbans*, amb una consignació de 320 mil euros, destinats a cobrir la transferència corrent a favor de la Societat municipal, per mantenir l'equilibri financer de l'explotació del servei.

- 2.4. **Punt 9è.** En relació en aquest punt, el Sr. Regidor insisteix altra vegada en que els preus han de ser tarifes i no taxes, en aquest sentit aquesta intervenció reitera tot allò que ja va manifestar en l'informe 4/2016, no obstant amb la finalitat d'aclarir la naturalesa de les tarifes que ha de cobrar l'Ajuntament s'insisteix en el següent:

Alhora de determinar la naturalesa de les tarifes que cobra el concessionari d'un servei públic, cal tenir en compte que una de les novetats més importants que va in-

troduir la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT 2003), a través de l'article 2.2 a), ha estat l'afirmació de què ha d'entendre's amb l'expressió *que els serveis es presten o les activitats es realitzen en règim de dret públic*: quan es portin a terme mitjançant qualsevol de les formes previstes en la legislació administrativa per a la gestió del servei públic i la seva titularitat correspongui a un ens públic. És a dir, la forma de gestió del servei públic queda desvinculada del seu finançament, ja que el decisiu, sigui quina sigui la fórmula administrativa utilitzada per a la seva prestació, és la titularitat pública. De manera que pel fet d'existir una empresa interposada no es percebrà, en cap cas, un preu privat. És el mateix que dir que és indiferent que el que presta el servei sigui una empresa pública o, fins i tot, un concessionari, ja que el rellevant és que es tracti d'un servei públic obligatori i de titularitat de l'Administració, de manera que donant-se aquests condicionants, estarem davant d'un tribut i no davant d'un preu privat

Quan el precepte de la LGT 2003 afirma que es presten els serveis públics per mitjà de qualsevol, és a dir totes les formes de prestació previstes en la legislació administrativa, està volent dir que la contraprestació que ha d'abonar l'usuari de qualsevol servei públic per utilitzar-lo, quan es presti en condicions de coactivitat, tindrà naturalesa de taxa, és a dir, de tribut, sigui quina sigui la forma, directa o indirecta, utilitzada per a la seva prestació, de conformitat amb el que estableix l'article 85.2 de la Llei 7 / 1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local (LR-BRL). S'exigeix, a més, que es tracti de serveis o activitats la titularitat correspongui a un ens públic. El que permet concloure que qualsevol que sigui la forma de gestió, quan es tracti d'un servei o activitat la titularitat del qual correspongui a un ens públic, la contraprestació deguda tindrà sempre la naturalesa de taxa.

En aquest punt, cal recordar que la LR-BRL, en el seu article 25.2.L), estableix com de competència municipal el subministrament d'aigua i enllumenat públic, el serveis de neteja viària, de *recollida i tractament de residus*, clavegueram i tractament d'aigües residuals.

La doctrina del Tribunal Constitucional, assenyala la irrellevància de la forma de gestió, ja que el caràcter de taxa és obligat quan es tracta d'un servei de recepció obligatòria, per ser necessari o no prestar pel sector privat. Això porta a concloure que, la forma de gestió és indiferent, ja que de coincidir les esmentades condicions la contraprestació econòmica serà sempre taxa.

Aquestes afirmacions tenen incidència sobre determinades normes reguladores de diferents matèries, com són, en primer terme, el RDL 3/2011, de 14 de novembre pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de contractes del sector públic (TRLCSP), en l'art. 133 quan estableix que els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques fixaran, si escau, les tarifes que hagin d'abonar els usuaris, l'art. 246.c, en relació amb l'obligació del concessionari d'admetre la utilització de l'obra pública per tot usuari, mitjançant l'abonament de la corresponent tarifa; l'art. 255, en relació amb l'òrgan competent per a la fixació de les tarifes i el moment de la seva fixació, i, finalment, l'article 280 a), quan declara que el contractista estarà subjecte al compliment, entre altres condicions, a la de prestar el servei mitjançant l'abonament, si escau, de la contraprestació econòmica compresa en les tarifes aprovades

Així mateix les sentències del Tribunal Constitucional 102/2005, de 20 d'abril, i 121/2005, 10 de maig, les quals en els fonaments jurídics es remetent de manera constant a les SSTC 185/1995 i 233/1999, en què, expressament, i tenint en compte la nova redacció de l'art. 2.2.a LGT 2003, avalen la naturalesa pública i tributària, i en concret de taxa, de les prestacions patrimonials o tarifes que es satisfan per la prestació de serveis públics, amb independència del nom que se'ls hagi volgut donar (cànon, tarifa, preu, preu privat, etc.).

Per tant, de la doctrina establerta pel Tribunal Constitucional, sobretot en els fonaments jurídics 5è., 6è. i 7è. de l'esmentada STC 102/2005, es poden extreure les següents conclusions:

- a) En els serveis que hi ha un monopoli de fet o de dret dels poders públics, de tal manera que els particulars es veuen obligats a optar entre no rebre'ls o constituir necessàriament l'obligació de pagament de la prestació, aquesta prestació haurà de considerar patrimonial de caràcter públic de naturalesa tributària (fonament 5è).
- b) Aquest règim de monopoli pot venir determinat tant per tractar de serveis qualificats com obligatoris (com és el cas dels mercats) i vinculats a l'exercici de funcions públiques, com per resultar indispensables per a la seva prestació l'ocupació i utilització privatives del domini públic (fonaments 5è i 6è).
- c) La tarifa és, per tant, un tribut amb independència que els serveis siguin prestats per l'Administració de forma directa o indirecta, tal com es desprèn, en l'actualitat, del paràgraf segon de l'art. 2.2.a de la LGT 2003 (fonament jurídic 6è, paràgraf primer).
- d) Com a tribut, la tarifa està subjecta a reserva de llei, no podran, per tant, procedir al seu establiment i aprovació cap òrgan que no tingui atribuïda legalment la competència per a fer-ho. (fonament jurídic 7è). Aquesta reserva afecta no tant sols l'establiment de la prestació, sinó també l'establiment dels seus elements essencials, i es consideren elements essencials o configuradors del tribut tots aquells elements determinants de la identitat de la prestació així com els relatius a la seva quantificació (STC 121/2005, de 10 de maig).

El Tribunal Suprem, en data 12/11/2009 va resoldre el recurs de cassació 9304/2003 de forma plenament coherent amb els pronunciaments del Tribunal Constitucional en les sentències ja esmentades 185/1995, 233/1999 i 102/2005, que citat textualment el Fonament quart de dret diu:

/...

A la vista de la doctrina del Tribunal Constitucional, conformada en su sentencia 185/1995, de 14 de diciembre, así como en las sentencias 102/2005, de 20 de abril, y 121/2005 de 10 de mayo , y de su traslación a la reforma de la Ley de Haciendas locales por la Ley 25/1998, de 13 de Julio, y, últimamente, al Texto Refundido 2/2004, de 5 de marzo , y a la LGT 58/2003, de 17 de diciembre, no cabe duda de la procedencia de calificar como tasa las contraprestaciones que satisface el usuario del servicio de alcantarillado con independencia de la modalidad de gestión adoptada.

Sea cual fuere el modo de gestión del servicio, incluso a través de concesión, la contraprestación exigida no puede tener otra naturaleza que la de tasa. Se realiza de este modo una interpretación armónica e integradora de la legislación tributaria general y de la local, al acudir a la LGT 58/2003 para complementar las disposiciones del TR-LRHL; se salva así el obstáculo que pudiera suponer el que no se modificara la normativa tributaria local en el mismo sentido que el art. 2.2.a) de la LGT. El resultado es considerar aplicable en el ámbito local la referencia a que la forma de gestión del servicio no afecta a la naturaleza de la prestación, siempre que su titularidad siga siendo pública, como sucede en los supuestos de concesión. Dicha conclusión se apoya en el hecho de que la definición de las categorías tributarias -y entre ellas, de la tasa-- constituye una competencia exclusiva estatal al amparo del título "Hacienda General" consagrado en el art. 149,1.14 de la Constitución.

La consecuencia de la argumentación expuesta no es irrelevante: las tasas a recaudar, en cuanto ingreso de Derecho público de la Hacienda municipal, han de Ingresarse por su importe total en las áreas municipales y ello con Independencia de que se hayan utilizado sistemas de gestión directa o indirecta. En este último supuesto, la remuneración que se establezca a terceros, cuestión conceptualmente ajena a la relación tributaria que se produce entre el Ente público acreedor y usuario del servicio municipal, habrá de hacerse con cargo a los presupuestos municipales. Tendrá, pues, que alterarse en el caso que nos ocupa, la gestión de la tasa, ingresándose en el presupuesto público municipal, aunque se declarara su afectación al mantenimiento del servicio, con pago final de su importe a la empresa concesionaria.

En definitiva, la nueva regulación evita que, a través de la interposición de una empresa, se perciba un precio privado. Como puede comprenderse, la repercusión de este párrafo de la LGT es de una extraordinaria importancia no sólo para el Estado y las Comunidades Autónomas, sino, sobre todo, para las Entidades locales, donde determinados servicios están en manos privadas, percibiendo los ingresos de los ciudadanos.

La consecuencia de cuanto se ha expuesto es que si estamos ante una contraprestación pública, será el Pleno de la Corporación Municipal, sin posibilidad de delegación, el competente para establecer o modificar, mediante Ordenanzas Fiscales, las tasas que los sujetos pasivos deban satisfacer como consecuencia del uso o aprovechamiento del servicio de alcantarillado municipal que le es impuesto, respecto al cual no puede efectuar opción alguna

/...

3. També, la Direcció General de Tributs, en el seu informe de 26 d'octubre de 2007, es pronuncia sobre la naturalesa jurídica de la contraprestació que ha de satisfer l'usuari del servei públic, qualificant-la com a taxa amb independència de la modalitat de gestió adoptada.
4. El concessionari del servei, pot percebre com a retribució, tal com disposa l'art. 129.1.b (que no ha estat derogat) del Reglament de Serveis de les Corporacions Lo-

Ajuntament de Vilassar de Dalt
Intervenció

cals, aprovat per decret de 17 de juny de 1955, les taxes a càrrec del usuaris d'acord amb la tarifa aprovada.

Conclusions

Per tot això, es proposa desestimar les al·legacions analitzades en la relació de fets anterior, presentades pel Sr. Joan Alfons Cusidó i Macià, en nom i representació de C.I.U.

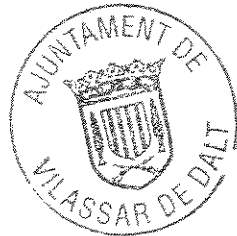
Aquesta és l'opinió del sotasignat que sotmet a qualsevol altra millor fonamentada en dret.

No obstant això, la corporació acordarà el que consideri més adequat.

Vilassar de Dalt, 21 de març de 2016

L'intendentor acctal.

Sergi Grau i Piniella

INFORME DE SECRETARIA

Assumpte: resolució del recurs de reposició interposat pel senyor Joan Alfons Cusidó contra l'acord de Ple de l'encàrrec de gestió a Viserma SLU del servei de recollida i transport de residus sòlids urbans

Antecedents de fet

- 1- En data 28 de gener de 2016 s'aprova l'encàrrec de gestió del servei de recollida i transport de residus sòlids urbans a l'empresa municipal VISERMA SLU.
- 2- En data 25 de febrer de 2016 entra per registre, amb número 981, impugnació –recurs de reposició- del senyor Joan Alfons Cusidó respecte l'aprovació inicial abans esmentada.

Normativa aplicable

- 1- Els articles 110 i ss de la Llei 30/1992 de Règim Jurídic i Procediment Administratiu Comú (LRJPAC)
- 2- Article 155 i ss del Reglament d'Obres Activitats i Serveis dels ens locals de Catalunya (Decret 179/1995).
- 3- Arts. 85 i ss i Disp. Ad. 9a de la Llei 7/1985 de bases de règim local.

Fonaments jurídics

1- En primer lloc cal mencionar que algunes de les al·legacions del recurs, degut al a seva naturalesa, han de ser contestades per l'interventor o en el seu cas el tècnic economista de l'empresa municipal Viserma SLU, circumscrivint-se aquest informe a les al·legacions de caràcter estrictament jurídic.

2- En referència a l'al·legació de que no s'han acomplert els tràmits procedimentals de manera correcte, sense informar adequadament als estaments que exerceixen efectivament la tutela financera, cal respondre que no hi ha una obligació legal d'informar de l'encàrrec de gestió a l'organisme de tutela financera de la Generalitat de Catalunya, tal i com s'ha pogut parlar amb el seu responsable pels ens locals, tampoc en el sentit del canvi de gestió, que teòricament requeriria una iniciativa de la Diputació per formular una forma de gestió, d'acord amb l'art. 26.2 LBRL, modificat per la LRSAL. Entenem, i així ho entén també tutela financera de la Generalitat, que aquesta iniciativa és exclusiva de la Diputació, que en cap cas s'ha pronunciat per proposar cap fórmula de gestió del servei de recollida de residus sòlids urbans.

De fet, s'ha vist que la Diputació de Barcelona no està exercint aquesta iniciativa de l'art. 26.2 LBRL, essent responsabilitat seva el fet de no portar-ho a terme, en cap cas de l'Ajuntament.

3- Respecte a la clàusula de no subrogació que es va preveure amb la cessió del contracte de CAIFI a ECOVILNET, preveient-se la no subrogació per part de l'Ajuntament dels treballadors d'ECOVILNET, cal dir que la cessió de contractes és una potestat reglada de l'òrgan de contractació, i per tant no es pot condicionar amb una clàusula d'aquesta mena, que s'haurà de tenir per no posada. A més, s'ha de tenir en compte que la no subrogació fa referència a l'Ajuntament, quan en el present cas ens trobem en una subrogació de Viserma SLU. De fet, segurament l'obligació de subrogar no hagués existit en cas de gestionar-se directament per l'Ajuntament, si bé el fet de que es gestioni per Viserma SLU, d'acord amb l'informe que es va fer en el seu moment, pot implicar –amb certes condicions o circumstàncies- que hagi de subrogar Viserma, com així va acordar el Ple en l'acord que ara s'impugna. En tot cas em remeto a l'informe sobre la moció de l'encomana de gestió del servei de la brossa, on s'exposen els raonaments per determinar si es pot o no subrogar per Viserma, assessorat per l'expert jurídic extern en la matèria.

4- Respecte l'al·legació que entén que es vulnera l'art. 85.2 i ss de la LBRL per optar per una fórmula de gestió (per societat mercantil municipal en lloc de per l'Ajuntament) que perjudica els interessos municipals en benefici de tercer i per tenir un cost afegit. En primer lloc dir que, aquesta al·legació no és pròpiament una al·legació que tracti de l'encàrrec de gestió que es tracta aquí, sinó a l'expedient de gestió del servei de recollida de residus sòlids urbans. Dit això, òbviament, no correspon al secretari de la corporació decidir sobre el model de gestió del servei, doncs és facultat exclusiva dels càrrecs electes, dins el marc de l'autonomia local consagrada constitucionalment i dins el marc de la potestat d'autoorganització dels seus serveis. Certament l'article 85.2 mana justificar el motiu per gestionar-se per societat mercantil en lloc de directament per l'Ajuntament (o organisme autònom).

Entenc que la tramitació, almenys formalment, s'ha dut a terme, sense entrar el secretari, per no ser àmbit de la meua competència, fer un anàlisi econòmic de quina és la fórmula més eficient i racional. En tot cas es conté a l'expedient informe de l'interventor sobre la sostenibilitat financera de la proposta, de conformitat amb el mencionat art. 85.2 LBRL.

5- En referència a la quarta al·legació de que no s'ha seguit la tramitació de prestació del servei en règim de monopoli, en primer lloc cal dir que és una al·legació que no té pròpiament a veure amb l'acord d'encàrrec de gestió que és l'impugnat, i que ja es va contestar en el seu moment en l'informe de secretaria sobre les al·legacions contra l'aprovació inicial de l'establiment. Dit això, ja es va contestar en el mencionat informe que cal mencionar que d'acord amb el nostre assessor jurídic extern sobre la modificació del sistema de prestació del servei de recollida de residus, que s'ha afirmat¹ que en l'article 128.2 de la Constitució desapareixen les traves que impedièren la iniciativa pública per a l'exercici d'activitats econòmiques. No hi ha dubte que la municipalització en règim de monopoli és possible tant en la gestió directa com en la indirecta dels serveis públics, ja que el règim de monopoli local –i el servei de tractament de residus sòlids urbans es presta sempre en règim de monopoli- no perjudica la prestació del servei d'un o altre mode. Així ho declara, d'una manera didàctica la STSJ de Granada, de 25 febrer de 2002 (Ar. 525):

¹ Ballesteros Fernández, Ángel. *Manual de Administración Local*. 5ª ed. 2006. Pàgs. 834 i ss.

...tanto la gestión directa como la indirecta es absolutamente compatible con la municipalización en régimen de monopolio (...).

...la reserva que la LRBRL ha llevado a cabo en su artículo 86.3 no supone la implantación automática del monopolio local en la actividad o servicio correspondiente, ni tampoco su gestión directa. (...).

El régimen de monopolio local no prejuzga la prestación del servicio de uno u otro modo, siendo ésta una decisión posterior. Un servicio municipalizado puede ser gestionado directamente o ser entregado a la gestión privada (...).

El criterio seguido por el legislador para clasificar los modos de gestión es el de riesgo, de manera que las formas de gestión directa vienen caracterizadas porque la propia entidad local asume de esta manera directa los riesgos de la gestión (...).

A partir de la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL) el concepte ampli de servei públic s'ha vist coercit al de servei propi o per delegació. D'altra banda, el concepte estricte de servei públic ha de coincidir amb el de *servei essencial reservat*, això és, un àmbit de l'activitat econòmica que es sostreu de la lliure concurrència del mercat i s'atribueix a l'Administració com a nou titular del servei (*publicatio*). En els supòsits previstos a l'article 86.2 LRBRL el servei públic té vocació al monopoli, de manera que els particulars no poden realitzar l'activitat si no és mitjançant un contracte de gestió indirecta amb l'Administració.

La consideració d'un servei públic com a essencial és la condició de possibilitat per a la ulterior declaració d'aquesta reserva mitjançant llei formal; una vegada produïda, l'Administració pot iniciar, o no, el procediment dels articles 183 i següents ROAS, per a la prestació del servei en règim de monopoli, que és el mateix procediment que per a l'exercici d'activitats econòmiques en règim de lliure concurrència, llevat dels quòrums i de la preceptiva intervenció autonòmica (articles 142 i ss. ROAS). **Entenem que aquest procediment no ha de ser seguit en el nostre cas ja que el servei públic de recollida i tractament de residus s'ha vingut prestant fins a la data, en el municipi de Vilassar de Dalt, en règim de monopoli. Per tant, cal entendre que aquest procediment fou seguit per l'Ajuntament en èpoques anteriors, es trobi o no es trobi documentat en el seu arxiu i, com que ara no varia la modalitat de prestació en règim de monopoli, no cal tramitar-lo de nou.**

També podria ser que l'expedient de municipalització amb monopoli no hagués estat tramitat en èpoques pretèrites. No és excepcional que el servei de recollida i tractament de residus domiciliaris no industrials ni comercials es presti en règim de monopoli sense que existeixi un expedient exprés de monopolització. Això es pot deure a diverses causes:

- a) al fet que l'article 34 del Reglament de Serveis de les Corporacions Locals, aprovat per Decret de 17.6.1955 (RSCL) –i el 155 ROAS– declara que *mitjançant una disposició de caràcter general, els ens locals poden declarar obligatoris la recepció i l'ús dels serveis locals per part dels usuaris, quan sigui necessari per garantir la*

tranquil·litat, la seguretat i la salubritat ciutadana. Es tracta d'una fórmula que camina cap a la monopolització tàcita².

- b) al fet que en l'àmbit municipal es produeix l'*acció monopolitzant de la via pública* o, si es prefereix, els denominats *monopolis de facto*: els serveis bàsics de la vida local (abastament d'aigua, recollida d'escombraries, transports de viatgers)

"...tienden fatalmente al monopolio, produciéndose los mismos de tal forma que parecen, por esencia, incompatibles con el régimen de libre competencia, y si se los sitúa en el mismo evolucionan, inexorablemente, hasta situarse fuera de aquélla³."

- c) en fi, al fet que en no poques ocasions serà la pròpia llei especial la que podrà atribuir el servei als Ajuntaments en règim d'exclusiva⁴.

Observem que en el nostre cas es tracta de prestar un servei públic essencial a través d'una gestió o modalitat empresarial com és una societat d'ens públic de capital íntegrament municipal. Això ens obliga a tenir la màxima cura en el procediment d'implantació ja que, com veurem, ens caldrà tenir en compte tota aquella casuística jurisprudencial que s'ha referit a supòsits similars al nostre i, fins i tot, idèntics.

Cal precisar, abans, que al costat dels serveis públics, que responen més a la idea de competència, els ens locals poden prestar activitats econòmiques, que responen més a la idea de capacitat; quan un ens local pretén assumir una activitat econòmica -sempre d'interès públic local, com requereix l'article 136.2 ROAS- s'ha de subjectar a les regles del mercat i en especial al règim de lliure concurrència, el que impedirà tant que l'activitat es nodreixi amb ajuts públics que suposin avantatges econòmics gratuïts, com la utilització de les prerrogatives de l'Administració, excepte quan la imposició d'obligacions d'interès públic es tradueixi en desavantatges respecte de la resta d'empreses del sector, desavantatges que podran ser compensades per l'Administració (article 138 ROAS). Al respecte és interessant la STS de 10.10.1989 -Az. 7352, ponent: A. Bruguera Manté (cas Inicatives de Catalunya). Declara aquesta sentència:

Por otra parte, la coexistencia de empresas públicas con fines empresariales (artículo 128.2 de la Constitución) y de empresas privadas (artículo 38 de la misma) en el marco de una economía de mercado, y la pertenencia de España a la Comunidad Económica Europea, exigen que se garantice y salvaguarde la libre competencia, y para ello han de regir las mismas reglas para ambos sectores de producción público y privado. Por tanto, las empresas públicas que actúen en el mercado, se han de someter a las mismas cargas so-

² Albi, Fernando. *Tratado de los modos de gestión de las Corporaciones Locales*. Aguilar, 1960. Pàg. 157.

³ Albi, *op. cit.* pàg. 144.

⁴ És el que passà amb la llei de 19 de novembre de 1975, en la que el servei de recollida d'escombraries es configurà com a municipal, amb exclusió de la iniciativa privada -art. 3.3. (Lliset Borrell, Francesc, en AA.VV. *Derecho Local Especial. Tomo I*. El Consultor. Madrid, 1997. Pàgs. 374 i ss).

ciales, fiscales, financieras y de toda índole que afecten a las privadas y a sus mismos riesgos, sin poder gozar de privilegios de ningún tipo, pues ello podría impedir, restringir o falsear el juego de la libre competencia del mercado, vulnerando el artículo 85 del Tratado de Roma, no pudiendo tampoco estas empresas de capital público prevalecerse de ninguna forma de posición dominante ni subordinar la celebración de contratos a la aceptación por los otros contratantes de prestaciones suplementarias que por su naturaleza o según los usos mercantiles, no guarden relación alguna con el objeto de dichos contratos (art. 86 del mismo Tratado); y no pueden por último estas empresas privadas de capital público recibir ayudas ni subvenciones de fondos públicos de ninguna clase, con las solas salvedades que enumeran los apartados 2 y 3 del artículo 92 del Tratado, y aun siempre sometiendo previamente las excepciones (con una antelación mínima de 3 meses antes de poder aplicarlas) a la consideración de la Comisión del Mercado Común -artículos 93.3 del Tratado y 1.º, 1 del Real Decreto 1755/1987 de 23 de diciembre.

La lliure concurrència requerirà també una separació organitzativa de l'activitat econòmica

aquest sentit Lliset⁵ considera que l'article 243.3 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMC) i el 137.1 ROAS consagren un principi de reserva d'empresa, entès com a necessitat de l'Administració d'utilitzar una forma de gestió empresarial (societària o entitat pública empresarial local) per a l'exercici d'una activitat econòmica. El procediment ve regulat detalladament als articles 142 a 149 del ROAS.

L'afany de lucre, inherent en tota activitat econòmica, no constitueix una finalitat pública que pugui legitimar per si sola una actuació empresarial. Les activitats municipals amb forma empresarial també estan sotmeses a l'exigència de servir amb objectivitat l'interès general (art. 103.1 CE); per tant, caldrà considerar il·legítima tota actuació que sacrifiqui aquest interès general al mer ànim de lucre. L'al·ludida STS de 10.10.1989 també declara:

"TERCERO.- (...) Por un lado, mientras los particulares pueden crear sus empresas con plena libertad de criterios, sin más condición que la de que sus fines sean lícitos (artículo 38 de la Constitución), todas las actuaciones de los órganos de la Administración Pública deben responder al interés público que en cada caso y necesariamente siempre ha de concurrir (artículo 103.1 de la Constitución), tanto si se trata de actos de autoridad, como de actuaciones empresariales, pues en cuanto a estas últimas el artículo 31.2 de la propia Constitución también exige una equitativa asignación de los recursos públicos y que su programación y ejecución responda a criterios de eficiencia y de economía, lo cual no es compatible con actuaciones empresariales públicas carentes de justificación.(...) En resumen: la creación de empresas públicas para fines empresariales es legalmente posible, pero está sujeta a la doble condición de que la actividad empresarial que se vaya a desarrollar con la empresa pública sea una actividad de indudable interés público apreciable y apreciado en el momento de su creación, y que en el ejercicio de la actividad económica empresarial de que se trate la empresa pública se someta sin excepción ni privilegio alguno directo ni indirecto a las mismas reglas de libre competencia que rigen el mercado".

⁵ Lliset Borrell, F. - Lliset Canelles, A. *Obres, activitats i serveis dels ens locals*. Bayer Hnos, S.A. Barcelona, 1995. Pàg. 222.

Observem, encara, que el denominat principi de reserva d'empresa ha de ser entès sense perjudici que les personificacions empresarials puguin ser utilitzades, no solament per a la prestació de serveis públics, sinó també per a la prestació de serveis públics en règim de monopoli, com és el nostre cas. És a dir, que una cosa és que l'Administració hagi d'utilitzar preceptivament una forma de gestió empresarial per a l'exercici d'una activitat econòmica, i una altra molt diferent és que l'Administració pugui utilitzar voluntàriament aqueixa mateixa personificació empresarial per a la prestació d'un servei públic essencial, fins i tot en règim de monopoli. Ja es comprendrà que en aquest darrer cas la utilització de la personificació empresarial obehirà a altres causes. La societat d'ens públic i l'entitat pública empresarial local, en efecte, també són formes de gestió directa dels serveis públics.

Per això mateix, des d'un aspecte estrictament formal, els apartats 1 i 2 de l'article 86 LRBRL declaren que:

- a) la iniciativa pública per a l'exercici d'activitats econòmiques requereix expedient administratiu previ que acrediti la conveniència i oportunitat.
- b) quan l'exercici de l'activitat es faci en règim de lliure concurrència, l'aprovació definitiva correspondrà al ple, que determinarà la forma concreta de gestió.

En desenvolupament de l'anterior mandat, l'article 97 TRRL ve a regular tres procediments diferents, per bé que tots tres tenen una íntima identitat formal, amb els matisos que en cada cas es preveuen:

- a) un procediment per a l'exercici d'activitats econòmiques, que ve regulat a l'article 97.1 TRRL i que, a la vegada es subdivideix en els dos procediments següents:
 - un procediment per a l'exercici de les activitat econòmiques *strictu sensu*, que es desenvolupa en els articles 142 a 149 ROAS.
 - **un procediment per a l'establiment, prestació i supressió dels serveis locals, que es desenvolupa en els articles 159 i 160 ROAS.**
- b) procediment per a l'execució efectiva en règim de monopoli de les activitats reservades per l'article 86.3 LRBRL, que ve regulat a l'article 97.2 TRRL i que es desenvolupa en els articles 183 a 187 ROAS.

Els articles 159 i 160 ROAS regulen un procediment que s'ha de seguir prèviament a la prestació d'un servei per primera vegada en el municipi. Aquest procediment, per imperatiu de l'article 86.1 LRBRL, s'ha d'encaminar a acreditar la conveniència i oportunitat de la mesura. La creació d'un servei, amb independència que s'acabi prestant directament o indirecta, s'ha d'instrumentar, doncs, mitjançant una memòria justificativa, un projecte d'establiment i un reglament que n'estableixi el seu règim jurídic.

La memòria ha de justificar les causes que comporten el canvi en la modalitat de gestió, d'indirecta a directa i, dins d'aquesta, a través d'una forma empresarial com és la societat

d'ens públic. Entenem que, avui, la memòria ha de justificar, també, tal com exigeix l'article 85.2 LRBRL, que la gestió directa per empresa pública municipal resulta més sostenible i eficient que la gestió directa indiferenciada i que l'organisme autònom local.

6- Finalment cal fer menció a la disposició addicional novena de la LRBRL, introduïda per la LRSAL, i que tracta del redimensionament del sector públic local. Cal efectivament tenir en compte el que diu, especialment el paràgraf següent:

1. Las Entidades Locales del artículo 3.1 de esta Ley y los organismos autónomos de ellas dependientes no podrán adquirir, constituir o participar en la constitución, directa o indirectamente, de nuevos organismos, entidades, sociedades, consorcios, fundaciones, unidades y demás entes durante el tiempo de vigencia de su plan económico-financiero o de su plan de ajuste.

Las entidades mencionadas en el párrafo anterior durante el tiempo de vigencia de su plan económico-financiero o de su plan de ajuste no podrán realizar aportaciones patrimoniales ni suscribir ampliaciones de capital de entidades públicas empresariales o de sociedades mercantiles locales que tengan necesidades de financiación. Excepcionalmente las Entidades Locales podrán realizar las citadas aportaciones patrimoniales si, en el ejercicio presupuestario inmediato anterior, hubieren cumplido con los objetivos de estabilidad presupuestaria y deuda pública y su período medio de pago a proveedores no supere en más de treinta días el plazo máximo previsto en la normativa de morosidad.

Aquí cal dir que s'han de complir els requisits del paràgraf segon, segons determini l'interventor i tutela financera, per poder realitzar aportacions patrimonials a societats mercantils municipals, d'acord amb el concepte de "aportacions patrimonials" que en fa tutela financera de la Generalitat, ja que si es donen els requisits pot suposar la impossibilitat de fer les mencionades aportacions patrimonials. Caldria analitzar la possibilitat o risc de que es doni aquest supòsit per intervenció, i determinar els efectes que en tindria, actuant amb previsió en el cas que impliqués qualsevol dificultat o impossibilitat pràctica de seguir gestionant el servei per Viserma.

També cal que es compleixin els requisits de l'apartat segon de la mateixa disposició addicional:

2. Aquellas entidades que a la entrada en vigor de la presente Ley desarrollen actividades económicas, estén adscritas a efectos del Sistema Europeo de Cuentas a cualesquiera de las Entidades Locales del artículo 3.1 de esta Ley o de sus organismos autónomos, y se encuentren en desequilibrio financiero, dispondrán del plazo de dos meses desde la entrada en vigor de esta Ley para aprobar, previo informe del órgano interven-

Ajuntament de Vilassar de Dalt
Secretaria

tor de la Entidad Local, un plan de corrección de dicho desequilibrio. A estos efectos, y como parte del mencionado plan de corrección, la Entidad Local de la que dependa podrá realizar aportaciones patrimoniales o suscribir ampliaciones de capital de sus entidades solo si, en el ejercicio presupuestario inmediato anterior, esa Entidad Local hubiere cumplido con los objetivos de estabilidad presupuestaria y deuda pública y su período medio de pago a proveedores no supere en más de treinta días el plazo máximo previsto en la normativa de morosidad.

Si esta corrección no se cumpliera a 31 diciembre de 2014, la Entidad Local en el plazo máximo de los seis meses siguientes a contar desde la aprobación de las cuentas anuales o de la liquidación del presupuesto del ejercicio 2014 de la entidad, según proceda, disolverá cada una de las entidades que continúe en situación de desequilibrio. De no hacerlo, dichas entidades quedarán automáticamente disueltas el 1 de diciembre de 2015.

Los plazos citados en el párrafo anterior de este apartado 2 se ampliarán hasta el 31 de diciembre de 2015 y el 1 de diciembre de 2016, respectivamente, cuando las entidades en desequilibrio estén prestando alguno de los siguientes servicios esenciales: abastecimiento domiciliario y depuración de aguas, recogida, tratamiento y aprovechamiento de residuos, y transporte público de viajeros.

Esta situación de desequilibrio financiero se referirá, para los entes que tengan la consideración de Administración pública a efectos del Sistema Europeo de Cuentas, a su necesidad de financiación en términos del Sistema Europeo de Cuentas, mientras que para los demás entes se entenderá como la situación de desequilibrio financiero manifestada en la existencia de resultados negativos de explotación en dos ejercicios contables consecutivos.

Tot això segons determini intervenció i segons també criteri de l'organisme de tutela financera del a Generalitat.

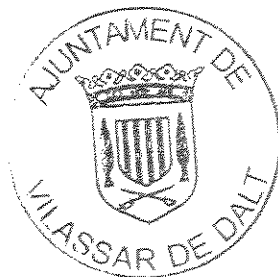
CONCLUSIONS

Es proposa desestimar les alegacions del recurs de reposició presentades pel regidor Joan Alfons Cusidó contra l'aprovació pel Ple de l'encàrrec de gestió del servei de recollida de residus sòlids urbans a VISERMA SLU, així com que es tinguin per fetes les consideracions de l'informe, especialment del punt sisè dels fonaments jurídics.

A Vilassar de Dalt,
El 18 de març de 2016

El secretari,

Bernat Calvo Català

— 11 —

PROPOSTA D'ACORD

Assumpte: Moció que presenta el grup Socialista pel que fa als acords de la Conferència sobre el Canvi Climàtic de París 2015.

Relació de fets

Han transcorregut molt pocs mesos de la celebració a París de la XXI Conferència sobre Canvi Climàtic en el marc de les Nacions Unides, amb l'objectiu de cercar un acord mundial de tots els països de les Nacions Unides per reduir de forma significativa les seves emissions de gasos d'efecte hivernacle.

En l'actualitat, tot i les resistències de determinades economies, ja no es posa en dubte que l'actual creixement econòmic i l'acció de l'home està posant en perill el futur del planeta. L'augment de la temperatura mitjana de 0,8°C des de l'inici de la Revolució Industrial està produint una alteració de les pautes atmosfèriques habituals, com períodes més perllongats de manca de pluja, l'acidificació dels mars que no cessen d'absorbir els sobrants del diòxid de carboni que hi ha a l'atmosfera o el dany que està causant als ecosistemes que posa en perill els mitjans de vida de milions de persones arreu del planeta

L'escala local esdevé un valor important de tot el procés de desenvolupament sostenible i és en aquest camp on les accions promogudes per l'administració local assoleixen un punt clau en l'objectiu de reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle. Ens calen canvis per integrar en els nostres hàbits quotidians noves formes de producció i consum. Uns canvis que han de fer-se a totes les escales, la mundial però també a escala local i fins i tot a escala domèstica, un compromís d'elaborar i aplicar estratègies participatives de resiliència – capacitat de recuperació- per a la mitigació del canvi que s'està produint en el clima i l'adaptació als riscos relacionats.

Davant el nou repte que suposen els nous acords de la Conferència Internacional sobre el Canvi Climàtic, de la urgència d'anar més enllà de la gestió d'algunes mesures mediambientals que es duen a terme al nostre municipi i atès que el 29 d'abril del 2010 el Ple de l'Ajuntament va aprovar l'adhesió per unanimitat al PACTE D'ALCALDES i alcaldesses per una Energia Sostenible Local i que en el plenari de febrer es va aprovar la adhesió i aplicació de la Declaració de Sant Sadurní d'Anoia, promoguda per la xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat, el **Grup Municipal Socialista de Vilassar de Dalt**, proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

- 1) Donar suport a la Declaració de París de la Climate Summit for leaders (Una contribució decisiva dels municipis i les regions a la COP 21) i avançar-nos als objectius previstos en l'acord de París de 2015 de la COP 21 en tota l'extensió de les nostres autoritats i/o competències.

- 2) Recuperar la regidoria sota el nom de Medi Ambient i Lluita Contra el Canvi Climàtic, atès que territori i sostenibilitat son dues àrees incloses en l'àmbit de medi ambient (traslladar a la Generalitat aquesta proposta de canvi, a aplicar a la Conselleria de la Generalitat).
- 3) Reformulació i posada en marxa del Consell de Participació de Medi Ambient i Lluita Contra el Canvi Climàtic, en tant que esdevingui un espai de discussió pública per la creació d'un **PLA ESTRATÈGIC MUNICIPAL** per adoptar les mesures necessàries per l'eficiència econòmica, social i ambiental del nostre municipi.
- 4) En el marc d'aquest Pla Estratègic, promoure i donar suport a accions i iniciatives fent especial atenció en el desenvolupament de projectes lligats a:
 - a) La creació d'una Comissió per a la Transició Energètica que desenvolupi escenaris progressius de reducció d'emissions de CO₂ a 2020/2030 i 2050 que permetin identificar els reptes i oportunitats del canvi de model, i que elabori una memòria anual sobre aquesta reducció d'emissions.
 - b) Incloure nous requisits ambientals i climàtics a tots els proveïdors i contractistes en la Contractació Pública.
 - c) Crear nova ocupació amb projectes d'economia verda i social d'autosuficiència energètica en el municipi, amb un pla de rehabilitació d'habitatges i edificis sostenible, que condueixi a una regeneració urbana, amb especial èmfasi en l'eficiència i eficàcia. Una rehabilitació energètica d'infraestructures domèstiques, de serveis i industrials que tingui com a objectiu passar al 100% de les rehabilitacions amb certificació energètica per l'any en 2025.
 - d) Introduir criteris de sostenibilitat per la ordenació i densitat urbana, en la configuració de les xarxes de serveis i en el sistema de funcionament dels semàfors, especialment en les vies de més concurrència, amb sensors de presència per a la reducció d'emissions de gasos i partícules en suspensió, que produeix el trànsit viari al municipi.
 - e) Revisar el Pla de Mobilitat Urbana per actualitzar els indicadors d'avaluació ambiental.
 - f) Elaborar un mapa estratègic de capacitat acústica i implementar l'ordenança per millorar la qualitat acústica del municipi.
 - g) Aconseguir la certificació energètica de l'enllumenat públic.
 - h) Participació i educació continuada amb accions de conscienciació com tallers, exposicions, estants informatius a fires i, campanyes regulars al llarg de l'any, a més de les que es realitzin de forma puntual, que permetin l'assoliment dels paràmetres i objectius mediambientals.

- i) Atès que la gestió el servei de recollida de residus urbans ha passat de ser gestionat per una empresa externa a la empresa municipal, fer un estudi amb criteris d'eficiència **del sistema porta a porta** per l'optimització del reciclatge del servei.
 - j) Seguir ampliant la remunicipalització de tots els serveis públics bàsics.
 - k) Desenvolupament d'un primer projecte d'horts urbans, a Can Gil reconduccionant la nau com a casa de colònies i enllaçar-ho amb els horts que en la actualitat ja estan funcionant en règim de lloguer.
 - l) Informació de l'eficiència energètica i la reducció d'emissions a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà.
 - m) Fer un ús eficient dels recursos hídrics per l'increment i la garantia de la disponibilitat de fonts d'abastament en qualitat i quantitat, l'augment dels recursos complementaris, la protecció i recuperació dels aqüífers" i minimitzar les fuites a la xarxa de distribució.
 - n) Definir i implementar criteris de sostenibilitat creant itineraris verds, incrementant les zones verdes, ampliant la xarxa de carrers arbrats del municipi com a consumidors que son del principal gas d'efecte hivernacle, el diòxid de carboni-CO2 i que serveixin d'esmoreïdors de les onades de calor que es preveuen als estius.
 - o) Atès que el canvi climàtic afectarà de manera directa a tots els ecosistemes i els boscos mediterranis no en seran una excepció, impulsar la gestió dels sistemes agroforestals, donant suport a iniciatives que afavoreixin una gestió sostenible en les finques tant de titularitat pública com privada i avaluar l'aprofitament del recurs de la biomassa obtinguda.
 - p) El subministrament d'energia elèctrica és essencial per al funcionament de l'economia. El seu preu influeix en la competitivitat de bona part de les empreses i pot determinar l'encariment de les matèries primeres i els productes acabats i, proposem estudiar contractar la distribució a través d'empreses de subministrament d'electricitat procedent de fonts d'energia renovables.
- 1) Instar l'Administració de l'Estat i la Generalitat de Catalunya a impulsar polítiques de suport i ajut als municipis per tal d'assolir conjuntament els objectius establerts en la Conferència Internacional sobre el Canvi Climàtic i especialment la Declaració de París de la Climate Summit for leaders (Una contribució decisiva dels municipis i les regions a la COP 21)
 - 2) Instar a la Generalitat de Catalunya a reprendre els treballs per a l'aprovació de la llei de canvi climàtic de Catalunya per afrontar els reptes energètics i climàtics, la regula-

Ajuntament de Vilassar de Dalt
Secretaria

ció a llarg termini a nivell d'adaptació i mitigació i la transició vers una la descarbonització de l'economia catalana i a la protecció social i ambiental, ambiciosa i concreta.

- 3) Traslladar aquests acords als municipis de la província de Barcelona, a les entitats municipalistes, al Govern de la Generalitat de Catalunya i al Govern de l'Estat Espanyol.

Vilassar de Dalt, 18 de març de 2016.

La regidora,

M. Àngels Bosch

Sobrevingut

PROPOSTA D'ACORD

Assumpte: *Moció en defensa de les diputacions i en contra de la seva desaparició.*

“El grupo municipal Popular del Ayuntamiento de Vilassar de Dalt, conforme a lo previsto en el artículo 97.3 del Reglamento de Organización, funcionamiento y régimen jurídico de las entidades locales, eleva al pleno la siguiente moción en defensa de las diputaciones, en contra de su desaparición.

Relación de hechos

Desde el comienzo de nuestra democracia las Diputaciones Provinciales han sido coprotagonistas, como gobiernos locales intermedios, de la mejora general de nuestros pueblos y ciudades, ayudando a los municipios a desarrollar sus competencias y a prestar más y mejores servicios. Su objetivo final ha sido y es la aportación de más bienestar a los ciudadanos ofreciendo servicios de calidad que garanticen la igualdad de oportunidades, evitando así que haya ciudadanos de segunda y de primera.

A lo largo de todos estos años han garantizado la permanente asistencia, cooperación jurídica, económica, técnica y de asesoramiento de los municipios, facilitando su adecuado funcionamiento, especialmente de los rurales.

Su labor de coordinación territorial, de auxilio a los pequeños y medianos municipios, de prestación de servicios de primera necesidad que no podrían proporcionar muchos municipios por si solos, de impulso de actuaciones complementarias en temas de competencia municipal, ha sido definitiva para la gestión local.

Provincias y municipios, ayuntamientos y diputaciones, integran una misma comunidad política local y comparten unos mismos intereses, sin relación jerárquica sino de paridad institucional. Son fundamentales para, generando economías de escala, provocar el abaratamiento de los costes y el consiguiente efecto multiplicador de los recursos.

Su papel es esencial para los pequeños municipios, hasta el punto de que su supresión abocaría a la desaparición de pequeños ayuntamientos. Y son imprescindibles para combatir la despoblación.

Las Diputaciones Provinciales, son verdaderas Administraciones Territoriales con competencias propias y con autonomía para gestionar sus intereses, tal y como reconoce la Constitución.

El artículo 141.2 de la Constitución encomienda a las Diputaciones el Gobierno y la administración autónoma de las provincias, reconocidas en su apartado 1º como entidades locales con personalidad jurídica propia. Así lo ha refrendado el Tribunal Constitucional en diferentes ocasiones, definiéndolas como “componentes esenciales cuya preservación se juzga indispensable para asegurar los principios constitucionales”.

Finalmente, son elemento clave para la vertebración nacional, razón por la que su eliminación es una pretensión constante de las formaciones políticas nacionalistas.

Ante el conocimiento de un posible acuerdo entre el Partido Socialista Obrero Español y Ciudadanos que pasaría por la supresión de las Diputaciones Provinciales, el Partido Popular quiere una vez más salir en defensa de la existencia de las corporaciones provinciales e insulares.

Una defensa de las Diputaciones Provinciales que hasta hace muy pocas fechas era compartida por el Partido Socialista Obrero Español, quien concurrió a las elecciones municipales de 2015 con una serie de propuestas que, lejos de conllevar la desaparición que ahora negocian, las reforzaban para hacerlas más modernas, eficaces y transparentes:

PROGRAMA ELECTORAL PSOE MUNICIPALES 2015

Modernizar las Diputaciones Provinciales, hacerlas más eficaces y transparentes y ponerlas al servicio de los pequeños municipios, fundamentalmente, para apoyar las inversiones necesarias a través de los planes provinciales y ofrecer una adecuada cobertura de servicios públicos a sus vecinos y vecinas.

Y hace apenas dos meses el Partido Socialista Obrero español insistía en su defensa de estas instituciones locales, que ahora usa como moneda de cambio:

PROGRAMA ELECTORAL PSOE GENERALES 2015

Modernizar las Diputaciones Provinciales reformulando su papel como espacio de encuentro entre los ayuntamientos de menos de 20.000 habitantes y dotándolas de competencias prestadoras de servicios que supongan una mejora de eficacia y eficiencia respecto a los mismos servicios prestados por los municipios, siempre con criterios de máxima transparencia, racionalidad y democracia.

Por todo lo anterior, el Grupo Municipal Popular en el Ayuntamiento de Vilassar de Dalt somete al Pleno de la Corporación la aprobación de los siguientes acuerdos:

Propuesta de acuerdo

1. Reivindicar el valor institucional de las Diputaciones Provinciales como gobiernos que cumplen la misión de cooperar en la vertebración territorial y de velar por la igualdad y acceso de todos los ciudadanos a los servicios necesarios.
2. Exigir al futuro Gobierno de la Nación que respete estas instituciones para no castigar a los millones de españoles que, bajo su amparo, conviven en municipios rurales.

Ajuntament de Vilassar de Dalt
Secretaria

3. Valorar que el presente inmediato de las Diputaciones, no pasa por su eliminación sino por alcanzar, junto con los Ayuntamientos, el objetivo de dotarse de unas administraciones modernas y eficaces al servicio de los ciudadanos, en las que no se solapen competencias, y que cuenten con el mismo nivel de calidad y autosuficiencia de las demás Administraciones del Estado.

Vilassar de Dalt, 21 de marzo de 2016

La portavoz,

Gemma María Martín-Moreno García
Regidora Portavoz del Grupo Municipal del PP

